

37 Městská plovárna 1910

Text: Bc. Petr Sehnálek

MĚSTSKÁ PLOVÁRNA. Koncem 19. století nebylo v Píseku dostatek vhodných míst k bezpečnému koupání, jelikož neregulovaná Bečva hrozila v mnoha místech nebezpečím utopení, k čemuž zde bohužel každoročně též docházelo. Díky snaze městského stavebního a zdravotního radního MUDr. Leopolda Riedla a podpoře okresního hejtmana Ludvíka Abendrotha byla konečně na pravém břehu řeky Bečvy za zahradou Hegrova mlýna počátkem srpna roku 1900 otevřena městská plovárna. Středobodem plovárny navržené městským inženýrem Karlem Černým byla betonová vodní nádrž o rozměrech 14 a 40 metrů. Největší hloubka na jednom z konců činila 2,1 metru, a proto zde byl instalován prkenný můstek ke skokům do vody. V rámci regulace Bečvy v sousedství plovárny byla v letech 1909 až 1910 vystavěna nábrežní ochranná zeď oddělující plovárnu a řeku. Jednu dobu bylo koupání na zdejší plovárně dokonce v určité hodiny omezeno jen pro jedno pohlaví, patrně aby služeb plovárny mohly bez obav využít i některé ctnostné a stydlivé místní dámy. V první půli 20. let byly nákladem 45 tisíců korun provedeny úpravy plovárny, přičemž byly postaveny nové kabinky a zřízena také pláž ke slunění neboli opalování. Další rekonstrukce areálu udála se v roce 1930, když byl rozšířen samotný bazén a také rozmnoženy převlékací kabiny. Ovšem jistý kámen úrazu spočíval právě v těchto kabinách, neboť byl zachován typ kabin

Zapomenutý Písek JR 01

hromadných, což při sdílení s neznámým člověkem hrozilo nebezpečím okradení. V neděli 1. června 1930, kdy byla plovárna po úpravách otevřena, mohlo 300 návštěvníků využít i služeb kavárničky restaurátora Kupky, nájemce Městského domu, jehož zařízení vedle jiného občerstvení nabízelo i zmrzlinu. Plovárna též disponovala odrazovými můstky pro skoky do vody a pro vyžití na souši přibyl zakrátko stolní tenis..

Plovárna u lávky k Michalovu 50-tá léta

Foto z archivu J Rosmus

Letní plovárna u lávky do Michalova 50-tá léta

Zapomenutý Přerov JR 01

Plovárna nabízela dokonce půjčování plavek a ručníků. Podobu plovárny po rekonstrukci zachytil Jindřich Poštulka v roce 1935, když zády k řece Bečvě vyfotografoval bazén, sprchy, převlékací kabinky a vstup s místností správce plovárny plavčíka. Na vzdálenějším konci bazénu lze před dřevěnou boudičkou spatřit vysoký skokanský můstek. Za povšimnutí stojí vpravo odložená kola umístěná zde převážně díky benevolenci správce pana Vojtěcha Chajdy.

Později na plovárně vyrostla i vysoká skluzavka. Další úpravy následovaly po 2. světové válce a v 50. letech. V 70. letech

však měl bazén plovárny natolik popraskané dno, že unikala voda a plovárna byla uzavřena. V 80. letech byla plovárna zbořena a do nedávna jí ještě připomínala zatravněná sníženina tvořená pozůstatkem bazénu. Dnes je prostor, kde městská plovárna stávala, upraven do podoby parčíku.

Doplněno o další materiály z archivu Jiřího Rosmus

Městská plovárna v Přerově FRANTIŠEK LANČÍK 1933

V letech devadesátých minulého století pocítovalo občanstvo města Přerova nedostatek vhodného a bezpečného místa ke koupání. Reka Bečva nebyla tehdy ještě regulovaná, vinula se hadovitě a v jejích zátočinách byly hluboké a zrádné tůně, jež si téměř každoročně vyžadovaly oběti na lidských životech. V městské radě usiloval tehdy nejvíce o vybudování plovárny městský stavební radní MUDr. Riedl, jehož všemožně v této snaze podporoval tehdejší okresní hejtman Abendrot. Po předběžných pracích rozhodla se městská rada počátkem roku 1900 pro postavení plovárny na pravém břehu řeky Bečvy při cestě do sadu Michalova za zahradou mlynáře Hégra. Městský stavební ing. Černý pověřen byl vypracováním plánu a rozpočtu a 2. června 1900 konala se vodoprávní komise za účelem povolení stavby a téhož dne zadána byla městskou radou stavba betonové vodní nádrže firmě Hrůza a Rosenberk v Olomouci a kabin staviteli A. Mrkvičkovi v Přerově. Nádrž měla 14 m šířky a 40 m délky a byla na obou koncích zaokrouhlena.

Basén a sluneční lázně městské plovárny

Při vykopávce v bahnitém terénu přišlo se na silný spodní proud pramenité vody. Voda do nádrže čerpala se ze studny pod strojovnou, kam přitékala potrubím z řeky Bečvy. Hloubka vody v nádrži činila 0.60 m až 1.80 m. Čerpadla s motory, sprchy s nádrží opatřila a zamontovala městská elektrárna. Dne 7. června 1900 započato bylo s výkopem betonové nádrže a za měsíc byla nádrž dohotovena. Dokončení kabin protáhlo se až do konce července. Dne 1. srpna načerpána byla poprvé voda do nádrže a 2. srpna otevřena byla plovárna přerovskému obecnstvu za mírný poplatek. Menší dodělávky, zvláště úpravy terénu v okolí plovárny, vyžádaly si delšího času a byly skončeny až koncem října 1900. Původní náklad na zřízení plovárny činil 15.000 Kč, z toho 9000 Kč na zřízení betonové nádrže. Při regulaci řeky Bečvy v r. 1909/10 postavena byla ochranná zeď u plovárny, takže bylo nutno se zřetelem k této okolnosti plovárnu upravit. V roce 1923 provedena byla rekonstrukce plovárny, jež si vyžádala nákladu 45.000 Kč. Zřízeny byly nové kabiny a upravena byla pláž k slunění. V roce 1930 provedeno bylo rozšíření betonové nádrže do dnešní velikosti. Stavbu provedla firma ing. Beneš z Přerova nákladem 272.072 Kč. Stavbou nové lávky přes řeku Bečvu získáno bylo nové prostranství pro plovárnu, jež použito bude ku stavbě nových zděných kabin, strojovny, čerpacího zařízení, sprch a záchodů. Rozhodnutím městské rady ze dne 7. dubna 1933 schváleny byly plány a rozpočet, vypracované městským stavebním úřadem. Projekt si vyžádá nákladu 45.000 Kč. Úhradu stavebního nákladu převzala městská spořitelna, která

Zapomenutý Přerov JR 01

tímto darem městu přispěje současně přerovské veřejnosti důležitým hygienickým zařízením. Rozvoj plovárny na pravém břehu řeky Bečvy je podvázán již nemožností dalšího rozšíření. V příštích letech bude proto nutno uvažovati o zřízení nové plovárny se stále proudící říční vodou, buď v místech, kde se nachází dnešní rybníky pod Kozlovskou ulicí, nebo na pravém břehu řeky za dráhou u dnešního jezu Středomoravských elektráren.

Ještě o nové koupaliště v Přerově. Z novin Sokolský hlas 1938

Důležitou potřebou dnešního člověka, hlavně městského obyvatele jest, aby měl někde možnost osvěžiti se po únavné práci a příležitost k načerpaní nových sil a energie. Je proto dnes nutným požadavkem, aby byla zřizována místa, kde účinky slunce, vzduchu a vody byly by zžitkovány pro rekreaci člověka. unaveného denním shonem a .prací.

Takovým přirozeným rekreačním místem je pro město Přerov povodí řeky Bečvy a umělým městská plovárna.

Městská plovárna je spíše plaveckým stadionem, pro kterýžto účel vyhovuje, ale nevyhovuje plně jako koupaliště.

Povodí Bečvy od hranic katastru Přerov-Kozlovice až po jez SME je v celé délce používáno jako koupaliště.

Nejfrekventovanější je úsek od pískoviště u (rybníka po jez. Jez SME přes veliké plus, t. j. zvednutí hladiny vody v úseku, probíhající Městem, má také stinné stránky.

Největší závadou je stojící voda, která zahnívá a je

silně znečišťována koupáním dobytka. Proti používání úseku probíhajícího městem, jako koupaliště, mluví mimo hygienické důvody také estetické. (Bylo to též uznáno při Středomoravské výstavě, kdy u železobetonové lávky

byla tabule s výzvou, aby se obecnstvo v povodí pod lávkou nekoupalo.)

Vhodné a účelné bylo by zřízení koupaliště na ;pozemcích pod Michalovem (t. j. vybudování šaten , leháren, sprch, místností pro dozor koupaliště, restaurace, mléčného kiosku a snad později zřízení plaveckého stadionu. Pozemky tyto jsou při větších povodních zaplavovány, toto však není překážka tak silná, která by vyvážila veškeré výhody situace.

Cílem předešlého i dnešního článku je dáti podnět k debatě, s přáním, aby tato byla přivedena tak daleko, aby se započalo s přípravnými pracemi a připravilo se vše tak, alby ve vhodnou chvíli se mohlo přikročiti k realizaci.